

O lecție optimistă

Marin D. Aurelian, regizorul recentului spectacol clujean, îl urmează pe autor nu numai în literă, dar și în spirit, refuzând din principiu „să privească pe gaura cheii”, trecând cu discreție peste implicațiile dezagreabile ale conviețuirii. Este — cum bine intuiește scenograful Theodor Th. Ciupe — o lume „de seră”, un mic paradis artificial, unde răul nu

e posibil decât în forme trecătoare și reversibile. „Micul infern” devine, în spectacolul lui Marin D. Aurelian, un „mic paradis”. Lipsesc micile sau marile spasme ale iubirii și geloziei care, altminteri, ar trebui să existe pe undeva, cel puțin pentru acreditarea situațiilor. Este totuși o comedie, și comedia operează cu categorii globale, indiferentă la variante. Important este că regizorul nu pierde adevărul omenesc ce rezultă dintr-o asemenea privire atotiertătoare asupra vieții de familie și încheie spectacolul cu o lecție optimistă despre viața care merită a fi trăită. Regizorul se mulțumește să dirijeze de la distanță, nu fără anume acuratețe, trupa de actori și să construiască un edificiu teatral bine marcat, cu un crescendo bine studiat, în care actul al treilea constituie și punctul forte al spectacolului.

MICUL INFERN de **MIRCEA ȘTEFĂNESCU** • **TEATRUL NAȚIONAL DIN CLUJ-NAPOCA**. Data premierei: 14 iunie 1988 • Regia: **MARIN D. AURELIAN** • Scenografia: **THEODOR TH. CIUPE** • Distribuția: **MARIA SELEȘ** (Soția), **OCTAVIAN LĂLUȚ** (Soțul), **ION MARIAN** (Ordonația), **LIGIA MOGA** (Soacra), **BUCUR STAN** (Doctorul), **PETRU DONDOȘ** (Curtezanul), **VIORICA MISCHILEA** (Secretara).

Acaparatoare, Soacra (Ligia Moga) tranșează spectacolul în iavoarea sa. Pare că nici n-ar fi comedia sentimentală a unui cuplu, ci comedia satirică a Soacrei. Poate și pentru că Maria Seleş (Soția) și Octavian Lăluț (Soțul) nu au

O privire atotiertătoare transformă „micul infern” într-un „mic paradis”...

studiat în măruntele ei reacții viața cotidiană a cuplului, mulțumindu-se adesea doar să enunțe textul. Octavian Lăluț trece cu mai mare diversitate de mijloace peste cele trei vârste ale personajului, pe care însă Maria Seleş nu le diferențiază decît prin costum și machiaj. Bucur Stan (Doctorul) — într-un rol static, fără evoluții și capcane, este plauzibil în ipostaza de bonom încorigibil, Ion Marian are haz în rolul Ordonașei, Viorica Mischilea pune adevăr și farmec în rolul Secretarei. O mențione pentru Petru Dondoș în scurta sa apariție, în rolul locotenentului Kiki Mavropol.

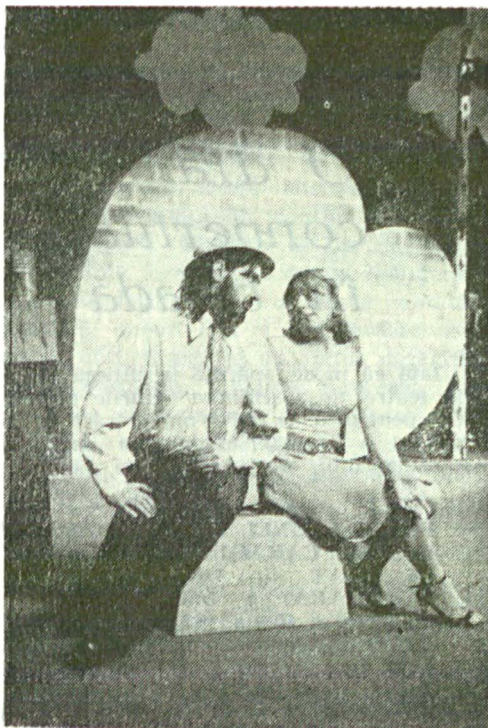
Mircea GIUȚULESCU

Nici măcar un zîmbet

E un fapt evident că pentru Teatrul Dramatic din Baia Mare, care, din motive felurite, nu are un director de scenă calificat cu contract permanent, colaborarea cu un regizor important cum e Ioan Ieremia reprezintă premisa unui proces de reciclare profesională a colectivului actoresc, prin efervescența creatoare pe care personalitatea invitatului, acreditată în numeroase montări anterioare, e de natură să o determine. Cu condiția ca o atare invitație să nu se transforme într-un prilej de încopire la ușeală a trei-patru spectacole, care să-i asigure

teatrului, în cel mai bun caz, realizarea indicelui de premieră. După două montări anterioare cuviincioase, dar nimic mai mult, din care una era refacerea unui spectacol de acum zece ani, aveam dreptul să sperăm că Ioan Ieremia își va da silința să aducă a treia premieră pe care o semnează la Baia Mare în vecinătatea evenimentului. Or, *Ciudatul rol al întimplării* e o surpriză de proporții, în sens contrar așteptărilor noastre. Vom fi drepti și vom admite că piesa nu e cea mai fericită opțiune repertorială pentru un regizor, căci ceea ce acum mai bine de două decenii reprezenta materia primă pentru un popular serial de televiziune s-a transformat, dincolo de amplificarea intențiilor moralizatoare, prin rescrierea pentru scenă, într-o suită de dialoguri și scheciuri fără sintaxă dramatică precisă. Pe de altă parte însă, fără a ne pune în situația nefirească de a da sfaturi experimentatului regizor, nu ne putem abține să spunem că i-ar fi fost la îndemină o restructurare a scenariului prin operarea unei redimensionări a acestuia în spectacol, care, vorba lui Caragiale, „s-a întins asemenea cașcavalului prăjit”. Din nefericire, Ioan Ieremia e aici doar un

În rolurile principale, Ștefan Mareș și Dana Ilie

CIUDATUL ROL AL INTIMPLĂRII
de ION BĂIEȘU • **TEATRUL DRAMATIC** din BAIJA MARE • Data premierei: 12 mai 1988 • Regia: IOAN IEREMIA • Scenografia: FLORIN HARASIM • Distribuția: DANA ILIE (Tanța), ȘTEFAN MAREȘ (Cornel); RADU DIMITRIU (Pensionarul); GHEORGHE LAZAROVICI (Vărul); VICTOR MUȘTEANU (Fonfăitul); DAN AȘTILEAN (Ospătarul); CORNEL MITITELU, PAUL TALAȘMAN (Nașul); ANTONIU PAUL (Tatăl Tanței); OLGA SÎRBUL (Mama Tanței); APRIJANA DIMITRIU (Ofițerul stării civile); LUCIAN PRODAN (Lăutarul); MARIUS OLTEANU (Flul); LOVASZ TÜNDE, CIPRIAN CUCUȚIAT (Mugurel).